

GODOTUS¹

Mentre el vent dorm exhaust a Montgofre els trapencs
s'aixequen en la nit i canten junts al Cor²
amb els peus freds gloriosos laudes en llatí
Les lloses la humitat la fosca el salm clement
invocant Déu que esguarda incrèdul i emotiu
angoixat per malsons la penúria del món
mentre amb un tret al cap suren cossos de nens
destrossats per matxets als rius roigs de Rwuanda
Trinxerats als turons hi ha fusells apuntant
amb odi criminal la por de Sarajevo³
Els trapencs canten Déu encensat jo faig versos
La gelor mata el corc que devora els cadàvers
desfullats dels bedolls que s'aguanten com creus
desvirgades pels camps devastats de Croàcia
Mapa verd esbrellat de muntanyes i mines
la neu colga els gemecs dels fossars vius de Bòsnia
S'ha perdut i esborrat la petjada d'Ulisses
El vell Drina arrossega fangals de buanyes
Els trapencs santejats de quietud resen salms
en dejú purifiquen austers l'esperit
torturat per la carn amb traus que pell i os
s'amuntega sofrent als tolls de Srebrenica⁴
Amb els ulls afrontats de dolor i genocidis
cerc les terres i el mar que van veure els Manakis⁵
Insensibles al do immerescut de ser illencs
no hem sabut que érem rics d'un edènic paisatge
La guerra va somoure els fonaments del cel
Molt pocs van estimar la llengua de la llar
La fam va fer fugir besavis cap a Alger

¹ He llatinitzat el nom a partir de la famosa obra teatral de Samuel Beckett: "Tot esperant Godot".

² Ernesto Cardenal: "... los trapenses se levantan al coro / y encienden sus lámparas fluorescentes y abren sus grandes salterios y sus Antifonarios / entre millones de radios y televisores" (En la noche iluminada de palabras).

³ Sarajevo: capital de Bòsnia-Hercegovina sotmesa durant anys al setge de les tropes i els franc tiradors serbis que la van arrasar.

⁴ Srebrenica: ciutat de Bòsnia on els serbis van establir un gran camp de concentració i van cometre terribles atrocitats.

⁵ Mannakis: En la pel·lícula "La mirada d'Ulisses", de Theo Angelopoulos, apareixen com els primers cineastes grecs que van filmar imatges de la vida quotidiana a Grècia, avui considerades autèntics documents antropològics.

cercar futur a Cuba emigrar del regit
d'avars senyors amics d'inhòspits militars
mantenidors servils del ferm ordre establert
Han mort Cala'n Porter substituït Son Bou
arrasat europeus S'Arenal d'En Castell
Els trapencs canten junts exultant plens de goig
feliços d'existir sabent que és bo notar
la plenitud de Déu respirant pau a un hort
Entre espelmes que espiren ran de mar aprenc
en el llibre del vent l'idioma dels arbres
No he vingut per parlar insuls del sexe dels àngels
sinó a fer literari un tractat viu d'enyor
Assegut al llindar nebulós de l'infern
mentre volen harpies i un reu amb un ca
que l'estira em saluda es contreu l'univers
És la nit de Van Gogh dels estels delirant
del cel de Saint-Rémy del camp de blat amb corbs
Més enllà de Montgofre el sol s'alça esplendent
i perfila els illots plens d'esquius gavians
Sols podem evocar allò perdut amb els mots
com diu Faulkner triar entre tristesa o no-res⁶
Sé que al món hi ha altres llocs de més verge bellor
Jo sóc part dels vuit vents que m'han fet menorquí⁷
Terra humil i mortal som un nom sense orgull
una llengua que el temps ha posat de genolls
Tot allò que la pàtria és el món deu ser cert
però el món que jo estim té les costes d'una illa
He vist agres ciutats d'avingudes ferotges
de carrers sense sol i suburbis salvatges
He trescat gratacels de grandària assassina
m'he perdut per molls d'òxid reblerts d'algues brutes
Sé que hi ha llocs d'exòtics paratges de faula
però jo vull tornar al meu Son Bou d'infantesa
He intentat escrivint preservar el temps d'horrors
i dotar de sentit la bondat i l'absurd
Fascinati pel llenguatge encalçam en va el vent
Tot allò que perdura ho funda l'Esperit⁸
Un poema no pot salvar la gent de la fam
ni evitar les matances que estigmen la història

⁶ Faulkner: "... i si jo deixo, aleshores, de ser, tot record també deixarà de ser. Sí, va pensar, entre la tristesa i el no-res, escullo la tristesa" (Les palmeres salvatges).

⁷ Com diu la cançó popular: "Llevant, Xaloc i Migjorn, Llebeig, Ponent i Mestral, Tramuntana i Gregal, vet aquí els vuit vents del món".

⁸ Hölderlin: "Tot allò que perdura ho funden els poetes" (Eternitat).

Sense trencs fronterers que curtonin cap mapa
fundarem llibertaris la pàtria dels llibres

Ponç Pons